

Chương 622: Yelena de Grantz

(Số từ: 4451)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

13:22 PM 19/11/2023

Mặc dù các Lực lượng Đồng minh sắp lên đường, nhưng chúng tôi không còn cần thiết đối với họ nữa. Do đó, hầu hết mọi người đều ở chế độ chờ, nhưng Liana có một nhiệm vụ đặc biệt.

Ổn định tuyệt đối.

Chính xác như những câu từ đó.

Liana, người đã đạt được thuộc tính mưa khi cô ấy khóc, đã phải uống một loại thuốc đặc biệt để kiểm soát thời tiết. Nó tương tự như một chất gây trầm cảm.

Do đó, Liana phải sử dụng hết năng lượng tinh thần, chứ không phải thể lực hay mana, để giải phóng khả năng mạnh mẽ của mình.

Điều thường được yêu cầu ở Liana là giữ bình tĩnh. Cô ấy liên tục uống thuốc gây trầm cảm để không mất khả năng sử dụng sức mạnh của mình khi thực sự cần thiết.

Vì vậy, Liana thường dành thời gian ở dinh thự như thể cô ấy đang hồi phục.

Lần cuối cùng cô ấy sử dụng khả năng của mình là làm tan tuyết rơi dày đặc ở Thủ đô Đế quốc.

Chúng tôi uống trà cho đến khi Eleion Bolton và Nữ Công tước trở lại.

Dù không còn nhiều như trước nhưng căn dinh thự này vẫn có người hầu. Đó là một trong số ít nơi người ta có thể sống như một quý tộc ở Edina.

“Anh sẽ cải hoá ông ta hoàn toàn sao?”

"Nếu chúng ta có thể thôi."

"Hừm... Chúng ta có cần phải đi xa đến thế không? Ông ấy có vẻ sẽ không gây rắc rối gì đâu."

Đúng rồi.

Không giống như Harriet, người bị trêu chọc là một Đồ ngốc chỉ bằng lời nói, Liana là một đồ ngốc thực sự hơn.

Và giống như tôi không thể hiểu ý nghĩa của việc cải hoá Eleion Bolton, cũng như ý định của Charlotte và Olivia, Liana cũng không thể hiểu được.

Hơn nữa, cô ấy thậm chí còn coi nỗ lực chuyển đổi Eleion Bolton như một hình thức phục hồi tinh thần, vì cô ấy không biết liệu ông ta có gây rắc rối hay không.

“Liệu chúng ta có thể dạy tâm trí của một ông già đã về hưu chỉ vì chúng ta không có việc gì khác để làm không?”

"Dù sao thì anh cũng không có việc gì khác để làm."

"Chuyện đó, đó là sự thật..."

Mặc dù là một đứa đầu đất, nhưng cô ấy vẫn không hòa thuận với tôi!

"Tùy thuộc vào tình hình, chúng ta có thể cần triệu tập Bolton. Chúng ta chỉ đang chuẩn bị cho điều đó."

Thay cho tôi, Charlotte lên tiếng.

“Triệu tập...?”

"Gửi ông ta trở lại vị trí của mình."

“...Cô có nghĩ rằng tôi hỏi vì tôi không biết thuật ngữ 'triệu tập' không?”

"Chẳng lẽ em thật sự biết sao?”

Trước lời nói của tôi, Liana khẽ mở miệng.

Chuyện này...

“Anh thật sự nghĩ gì về em như vậy á? Nghiêm túc luôn hử?”

Có vẻ như cô ấy đã cố tỏ ra hiểu biết, nhưng cuối cùng lại bị mất mặt.

Tại sao em biết điều đó?

Rốt cuộc em là gì hả?

“Em chỉ là một cô gái may mắn khi cả đầu óc và cơ thể của em đều có khả năng ổn định như thế.”

"..."

"..."

Tôi đã đi quá xa hử?

Những tia lửa bắt đầu bay ra từ đôi mày đang nhíu chặt của Liana.

*Sizzle! Sizzle!

“Em thật muốn đánh anh á?”

"Muốn thử không?"

"Dừng lại! Sao cô hành động như trẻ con thế?"

Charlotte thở dài, nhìn Liana và tôi thay phiên nhau với vẻ khinh thường khi chúng tôi cãi nhau trong một cuộc trò chuyện nghiêm túc.

Liana nghiêng đầu nhìn Charlotte.

"Nhưng, về mặt kỹ thuật, chúng ta vẫn còn là trẻ con mà."

Đúng rồi.

Nhưng tôi không phải là một đứa trẻ.

Tôi chắc chắn không phải là một đứa trẻ.

"..."

"Sao mặt chua chát thế?"

"Không... Anh sai rồi."

Trước lời xin lỗi của tôi, cả Charlotte và Liana đều có vẻ bối rối.

Cố gắng giành chiến thắng trước một đứa trẻ ở độ tuổi này và cào cào chúng. Tôi không thể tin rằng tôi đã phạm sai lầm như thế nào!

"Tại sao anh vẫn chưa sửa thói quen nói những điều không cần thiết chứ?"

"Đúng vậy."

Đúng rồi? Tại sao tôi không thể trưởng thành lên nhỉ?

Quá trễ rồi hửm?

"Phục chức ông ta? Cả hai đang nói thế à?"

"Vẫn chưa quyết định. Mặc dù quyền lực của Thủ đô Đế quốc đã bị chiếm giữ, nhưng có thể có một số kháng cự từ bộ phận Thánh Hiệp Sĩ của Bộ chỉ huy Lực lượng Đồng minh. Mục tiêu của chúng ta là chuyển đổi toàn bộ Thánh Hiệp Sĩ thành Thánh Giáo Hội Thống Nhất. Nếu Eleion Bolton, người sẽ đóng vai trò là thủ lĩnh, có thể sử dụng Thần lực của Ma Thần, quá trình sẽ trở nên dễ dàng hơn."

"À... Thì ra là thế."

Sau đó Liana dường như đã hiểu, chậm rãi gật đầu.

Ngay cả khi các Giáo hoàng còn sống, Eleion Bolton sẽ không có lựa chọn nào khác ngoài việc hợp tác với tôi. Tuy nhiên, bằng cách chọn Rowan, giờ đây tôi có tùy chọn chuyển đổi toàn bộ Ngũ Đại Thần Giáo thành Thánh Giáo Hội Thống Nhất. Ngay cả khi tôi phục chức cho ông ta bây giờ, ông ta cũng không dám chống lại tôi, vì điều đó sẽ mang đến một cuộc khủng hoảng lớn hơn. Nhưng sẽ tốt hơn nếu chúng tôi đồng ý với lá cờ của Thánh Giáo Hội Thống Nhất sau khi Rowan thất bại, nếu cô ấy hoàn toàn thất bại.

Charlotte nhấp một ngụm trà.

Ngoại hình của cô ấy đã thay đổi nhiều so với trước đây, nhưng sự thanh lịch của cô ấy vẫn được cảm nhận ngay cả trong cách cô ấy uống trà.

Quan sát Charlotte khiến tôi nhận ra rằng sự thanh lịch là một điều rất tinh tế.

Nó có vẻ tương tự như ân sủng, nhưng nó hoàn toàn khác. Nó không phô trương nhưng bộc lộ một cách tinh tế. Nếu một người cố gắng bắt chước sự thanh lịch và lạm dụng nó, điều đó sẽ trông thật lố bịch.

Người đó chỉ hành động như bình thường mà không cần suy nghĩ gì, và điều đó thật tao nhã. Bản chất của sự sang trọng. Đó có lẽ là những gì có được.

Nếu bạn nhìn kỹ, một cái gì đó sẽ khiến trái tim bạn rung động.

Dù sao, đã có một cái gì đó như thế, phải không?

"Hửm? Khách đến rồi."

Chúng tôi nói chuyện chưa được bao lâu thì Nữ Công tước và Eleion Bolton trở về dinh thự.

—Nữ Công tước Yelena de Grantz.

—Và cựu Chỉ huy Thánh Hiệp Sĩ Eleion Bolton.

"Xin chào, Nữ Công tước. Đã lâu rồi tôi mới đến thăm."

"Đã khá lâu kể từ lần cuối tôi gặp Công chúa Điện hạ. Ma vương cũng rất lịch sự."

"À, vâng..."

Charlotte đứng dậy và chào cô ấy đang hoảng, trong khi tôi lúng túng đứng dậy và gãi đầu.

—Sang trọng.

Tôi không biết chính xác nó là gì, nhưng tôi chắc chắn rằng mình sẽ không có nó cho đến ngày tôi chết.

“Cả hai tới gặp tôi à?”

Ngay khi nhìn thấy chúng tôi, Eleion Bolton dường như đã biết lý do và nhìn tôi và Charlotte với vẻ mặt nghiêm khắc.

Vâng, đã đến lúc đi vào vấn đề chính. Charlotte nhìn tôi.

"Reinhardt?"

"Vâng."

Khi tôi nhìn cô ấy với vẻ mặt quả quyết, Charlotte cười rạng rỡ và chỉ ra bên ngoài.

“Anh nên đi ra ngoài đi.”

"...Huh?"

"Sẽ tốt hơn nếu anh không ở đây."

"Nhưng anh cũng có thể chiến đấu trong khi tàng hình... Khi cần, anh có thể ẩn nấp mà...!"

Liana là bạn của tôi!

Tôi sẽ không nói điều đó với Eleion Bolton!

Trước sự phản đối của tôi, vẻ mặt của Charlotte trở nên lạnh lùng.

"Ra ngoài."

"Vâng..."

Cuối cùng, tôi bị đuổi ra ngoài.

(Thuc: Ma Vương này lạ quá, ai rồi thì cũng sợ vợ thôi anh em =))))

Vì đó là thời điểm quan trọng cho cuộc thảo luận, Charlotte và Eleion Bolton bị bỏ lại, trong khi Liana và Nữ Công tước khéo léo rời khỏi dinh thự.

Và tôi đã bị đuổi ra ngoài.

Liana cười nhạo tôi.

"Cảm thấy tốt chứ? Tại sao anh lại nói điều gì đó không cần thiết và làm giảm sự tin tưởng ít ỏi mà mình có thể?"

“Anh không nên tin tưởng Charlotte để giao một vị trí quan trọng như vậy cho em ấy sao?”

Phải không?

“Em biết nó không giống như vậy chút nào.”

Vâng, tôi biết đó không phải là trường hợp này.

Đàm phán, chính trị. Tôi không biết rõ và cũng không có bất kỳ sở thích nào về chúng.

Tôi chỉ biết ơn vì Charlotte đã quan tâm đến những vấn đề như vậy và suy nghĩ về chúng cẩn thận hơn tôi.

Hừm?

Nhưng sau đó, tại sao tôi lại đến đây?

Giao việc đó cho Charlotte chưa đủ sao?

Ah, nếu tôi không lãng phí thời gian để tranh luận với Liana, thì tôi đã ngồi đó rồi.

Bị mắng bởi một thần dân và bị đuổi khỏi vị trí một vị Vua, cảm giác có gì đó rất lạ.

Tất nhiên, tôi đã hy vọng cho điều này. Thay vì một mối quan hệ quá thứ bậc, tôi hy vọng về một mối quan hệ mà chúng tôi có thể đối xử với nhau thoải mái hơn.

—Ra ngoài.

Đó là một chút quá tàn nhẫn...

Sau này nhất định tôi sẽ nói cho cô ấy biết tôi đã tổn thương như thế nào...

Nó không chỉ là một câu nói; Tôi sẽ nói thật với cô ấy...

Dù sao, cuối cùng, tôi không có gì để làm cho đến khi Charlotte nói xong, vì vậy tôi đi dạo dọc bãi biển.

—Tôi, Nữ Công tước và Liana.

Tôi không biết về Liana, nhưng tôi không gặp Nữ Công tước thường xuyên lắm.

"Lực lượng Đồng minh sẽ bắt đầu tiến lên một lần nữa, phải không?"

"Vâng? À... Vâng. Họ hình như sẽ rời đi trong vài ngày nữa."

Chắc hẳn Nữ Công tước đã nghe tin từ Liana, nên bà ấy biết ở một mức độ nào đó thế giới đang xoay chuyển như thế nào và đã hỏi tôi về điều đó.

Trước khi trở thành Vua từ một người bạn của con gái bà ấy, và trước khi đến nơi này, Nữ Công tước đã đối xử với tôi một cách khinh thường.

Thành thật mà nói, bà ấy không dễ chịu ngay từ cái nhìn đầu tiên.

Tất nhiên, cô công khai tỏ ra không tán thành việc con gái mình giao du với những người hạ đẳng, và thậm chí còn đi xa đến mức chỉ mời Harriet ăn sáng.

Bà ấy cực kỳ nhạy cảm về địa vị và là một người rất trần tục.

Rõ ràng là cô ấy có mối quan hệ rất tệ với Công tước Grantz đã qua đời.

Tuy nhiên, cuối cùng, Nữ Công tước xứ Grantz dường như đã thay đổi trái tim đáng kể sau cái chết của Công tước.

Bà ấy đã làm hòa với con gái mình và thậm chí còn thông báo cho Liana rằng thủ phạm thực sự đã giết Công tước Grantz không phải là Ma vương, thúc giục con gái trả thù cho cha mình.

Con người thay đổi.

Một người thể tục không thể mãi như vậy suốt cuộc đời của họ.

Một người trong sạch có thể trở nên trần tục.

Một kẻ ác có thể trở nên tốt.

Một người tốt có thể trở nên xấu xa.

Con người thay đổi.

Dù thay đổi lớn hay nhỏ, con người không thể không thay đổi khi họ sống.

Nữ Công tước Grantz đã thay đổi, tôi đã thay đổi, Liana đã thay đổi.

Và Charlotte và Eleion Bolton cũng thay đổi.

Chúng tôi sẽ tiếp tục thay đổi và thay đổi một lần nữa.

“Cậu cũng sẽ ra chiến trường như lần trước chứ?”

"Tôi nghĩ chúng ta cần theo dõi tình hình lúc này, nhưng tôi không chắc điều gì sẽ xảy ra. Nếu tình hình không tệ, chúng ta có thể không cần phải tự mình chiến đấu. Tôi không thể nói chắc chắn."

"Tôi hiểu rồi..."

Trước lời nói của tôi, Nữ Công tước thở dài.

Đó là một tiếng thở dài nhẹ nhõm.

Chỉ khi đó tôi mới nhận ra một điều mà tôi đã hoàn toàn bỏ qua, chôn vùi trong suy nghĩ của mình.

Nữ Công tước đang đưa con gái ra chiến trường. Một nơi chết chóc và kinh hoàng, nơi những con quái vật khủng khiếp lang thang. Cho dù con gái bà có sức mạnh siêu nhiên đến đâu, sẽ không có bậc cha mẹ nào hài lòng về điều đó.

Hơn nữa, trạng thái tinh thần của con gái bà ấy xấu đi khi cô ấy sử dụng khả năng của mình. Bất kể cô ấy có sống sót sau cuộc chiến hay không, cô ấy hẳn đã biết sự đau khổ.

Theo quan điểm của Nữ Công tước, tôi là người luôn đưa con gái mình ra chiến trường.

Vì vậy, tôi phải là một người không được chào đón.

Tôi đã không nhìn thấy nó thường xuyên, nhưng chỉ riêng việc Nữ Công tước không thể hiện bất kỳ dấu hiệu nào về cảm xúc của bà ấy với tôi là đủ để biết bà ấy rất giỏi che giấu cảm xúc của mình.

Một người luôn đưa con mình ra chiến trường...

Tôi sẽ làm gì trong hoàn cảnh của bà ấy?

Nếu tôi có một đứa con và bạn bè của chúng tiếp tục đưa con trai hay con gái tôi ra chiến trường, khẳng định khả năng của chúng là cần thiết.

Họ đã trở về an toàn cho đến nay, nhưng không biết điều đó sẽ kéo dài bao lâu.

Thật may là họ chưa bị bắt.

Liana là một người quá có giá trị.

Nỗi lo lắng, phiền muộn và sợ hãi của cha mẹ phải được bỏ qua.

"Tôi có thể hỏi tại sao cậu tha thứ cho ông Bolton không?"

Tôi không khỏi sửng sốt trước câu hỏi đột ngột của bà ấy.

Tôi đã nghĩ rằng họ có mối quan hệ tốt vì họ đã đi dạo cùng nhau, nhưng không phải vậy sao? Vẻ mặt của Liana đánh lại trước những lời bất ngờ của Nữ công tước.

“Ông Eleion Bolton có gây rắc rối gì không?”

Tôi không nghĩ ông ấy là kiểu người thích gây ra những trò nghịch ngợm, nhưng nếu ông ấy đã âm thầm gây rắc rối, tôi không thể bỏ qua.

"Không có gì."

Tôi không cảm thấy bất kỳ sự tức giận hay cảm xúc tương tự nào đối với Eleion Bolton từ biểu hiện của Nữ công tước.

“Ông ấy có thể không phải là người nói chuyện giỏi nhất, nhưng ông ấy là một người đàn ông đáng kính với những nguyên tắc cao, hiểu biết và cân nhắc.”

Mặc dù tôi không thể nói rằng bà thích ông ấy, nhưng lời nói của Nữ Công tước cho thấy rằng bà đủ tôn trọng Eleion Bolton.

Vậy thì tại sao lại hỏi lý do tôi đề ông ấy sống chứ?

“Tôi tò mò không phải tầm quan trọng của ông Bolton, mà là lý do cậu tha cho ông ta.”

Đó có phải là một câu hỏi không liên quan đến thái độ hay hành động của Eleion Bolton?

Đó là một câu hỏi nhằm vào tôi ngay từ đầu, không phải Eleion Bolton.

"...Tôi không nghĩ là cần thiết phải làm thế."

Bằng cách không giết ông ta, như tôi đã làm bây giờ, tôi có thể đã khám phá ra một cách sử dụng mới cho Eleion Bolton.

Nữ công tước nhìn tôi với vẻ mặt nghiêm khắc đáp lại lời tôi nói.

"Cần thiết... cần thiết... cậu nói vậy à."

Nói xong, bà lẩm bẩm một mình và lặng lẽ bước đi.

Bầu không khí đã trở nên căng thẳng.

"Khi tất cả những điều này kết thúc, cậu dự định làm gì với Đế chế?"

"Đế chế... cô hỏi thế à?"

"Đúng vậy."

Trước những lời nói của Nữ công tước, tôi cảm thấy nghẹn ngào trong cổ họng.

Bertus đã giết Công tước Grantz.

Liana muốn trả thù, và Nữ công tước có lẽ cũng cảm thấy như vậy.

Bertus là một Hoàng gia của Đế chế.

Vì vậy, anh ta không chỉ chịu trách nhiệm kiểm soát mối đe dọa lớn nhất đối với Đế chế, Ma vương, mà còn loại bỏ các Lực lượng Cách mạng có thể làm lung lay nền tảng của Đế chế.

Đó là nhiệm vụ của Bertus và là thứ anh phải bảo vệ.

Bertus phải giết Công tước Grantz.

Tuy nhiên, Nữ công tước đã mất chồng và Liana mất cha.

Việc họ căm ghét Đế chế và Bertus là điều đương nhiên.

Những hiện tượng tự nhiên này.

Tôi phải làm gì, và tôi là ai để làm điều đó?

Đặc biệt nếu nó dẫn đến mong muốn trả thù tự nhiên của ai đó.

Vấn đề bắt đầu từ đâu, và ai thực sự có lỗi?

Nếu mọi người làm những gì họ tin rằng họ nên làm, và tất cả những gì tích tụ lại là sự thù hận, tức giận và mong muốn trả thù, thì liệu có điều gì đó không ổn về cơ bản với thế giới không?

"Nếu tôi nói sẽ không hủy diệt Đế quốc, cô sẽ hận tôi sao?"

“Có thể hận cậu nhiều hơn bây giờ à?”

Cô thẳng thừng, người phụ nữ này.

"Mẹ à."

"Tôi có nhiều điều để biết ơn từ Ma vương, nhưng cậu phải hiểu rằng tôi không thể không cảm thấy như vậy."

"...Tôi cho rằng không có gì để bàn cãi về điều đó."

"Cậu không cần hiểu là tôi không thích cậu."

"...Xin lỗi?"

"Tại sao cậu cần hiểu lý do tại sao tôi không thích cậu chứ?"

Nhận xét bất ngờ của bà ấy khiến tôi hơi choáng váng.

"Trong thế giới hỗn loạn này, nơi mà ngay cả sự sống còn của chính cậu cũng khó khăn, tại sao cậu lại cố gắng hiểu nhiều như vậy?"

"..."

"Tại sao một người gánh vác cả một quốc gia và vô số sinh mạng lại ưu tiên thấu hiểu người khác?"

"..."

“Cậu nên ghét những người ghét cậu.”

Nữ công tước nhìn tôi khi nói.

Lời nói của bà ấy không phải là lời khuyên hay chỉ trích, mà là một giọng điệu trách mắng.

“Cậu phải giết những kẻ cố gắng giết cậu.”

“...”

"Chỉ thế thôi sao?"

Tôi không có gì để nói để đáp lại.

"Có lúc, phải giết kẻ không muốn giết mình, phải hận kẻ không hận mình, sẽ có lúc nhất định phải lấy mạng kẻ không oán mình."

“...”

"Ngay cả những người yêu cậu cả đời và chưa bao giờ nghĩ đến việc phản bội cậu, nếu cần thiết cũng phải bị giết. Đó là cuộc sống của một Hoàng đế. Lạnh lùng nhìn ai đó chết trong nước mắt và tiếng khóc, với khuôn mặt nhuốm đầy vết thương. Cảm giác bị phản bội, là cuộc sống của một Hoàng đế."

"..."

“Cậu có nghĩ rằng đã từng có một vị Hoàng đế nào trong lịch sử cai trị bằng lòng nhân từ, sự ấm áp và sự hiểu biết không?”

“...Có lẽ là không.”

"Không có quốc gia nào được xây dựng mà không lấy thứ gì đó từ người khác. Những người không quen với việc lấy không thể duy trì hoặc sở hữu bất cứ thứ gì."

"..."

"Vậy tại sao cậu lại cố gắng trở thành một Hoàng đế như một con người?"

Với tình yêu, sự hiểu biết và lòng thương xót.

Không thể có lịch sử thống nhất thế giới thông qua những điều như vậy.

Để xây dựng một ngọn núi, người ta phải lấy đi và lấy lại.

Một tòa tháp bằng vàng được xây dựng từ những món đồ bị đánh cắp, và trên đỉnh cao nhất là ngai vàng của tên trộm vĩ đại nhất thế giới.

Đó là một quốc gia.

Một chiếc mũ làm bằng vàng lá đánh cắp được đội lên đầu, gọi là vương miện, và người đội nó sẽ trở thành Vua.

Ăn trộm ít thì thành ăn trộm, ăn cắp nhiều thì thành đại trộm đi vào lịch sử.

Ăn cắp mọi thứ trên thế giới, và sẽ không ai gọi bạn là kẻ trộm.

Khởi đầu của tất cả những điều này là việc tôi cướp đoạt ngai vàng của Edina.

Tôi cũng vậy, bắt đầu bằng cách lấy.

"Những kẻ chỉ lật đổ kẻ đáng hận, kẻ đáng bị căm ghét, có thể trở thành kẻ báo thù hoặc kẻ cướp chính nghĩa, nhưng họ không thể ngồi trên ngai vàng thống trị, và họ không làm được."

Đúng.

Không phải là lật đổ những kẻ đáng hận.

Đó là việc biến những kẻ sa ngã thành những kẻ đáng bị căm ghét.

Đó là ý nghĩa của việc trở thành một Hoàng đế.

Đó là những gì lịch sử nói về.

Có lúc tôi phải giết cả những người yêu thương mình và bình tĩnh nhìn vào đôi mắt chứa đầy phản bội của họ trong giờ phút hấp hối.

Vua thử làm người là kiêu ngạo.

Nữ công tước đang chỉ ra sự kiêu ngạo của tôi.

‘Cậu có tuyệt vời đến mức mình có thể trở thành một vị Vua như một con người không?’

‘Cậu có thể bảo vệ mọi người trong khi hành động bất cẩn như vậy không?’

‘Cậu, kẻ chỉ lợi dụng con gái tôi, cậu thực sự có thể bảo vệ con bé sao?’

Bà ấy đang mắng tôi.

“Cậu có thể có được những người bạn bè thông qua cách tiếp cận này, nhưng không phải những người bạn là những sinh vật đáng sợ nhất trên thế giới sao?”

Bạn bè luôn có thể trở thành đồng minh của chúng tôi.

Nhưng chính những người bạn bè đã lấy đi thứ gì đó của chúng tôi.

Bạn bè là những sinh vật bình đẳng.

Vì vậy, một vị Vua không cần bạn bè.

Đối với một vị Vua, tất cả chúng sinh trên thế giới phải ở dưới hân ta.

Như Bertus đã từng nói,

Tất cả đều bình đẳng dưới tôi, trong kiểu kiêu ngạo đó.

Một kiểu kiêu ngạo khác là cần thiết.

Thái độ đó phải có mặt.

Nữ công tước Grantz nhìn tôi.

"Tôi không thích cậu không tàn nhẫn."

Bà ấy không thích tôi không chỉ vì đưa con gái mình vào chiến tranh.

Cách tiếp cận của tôi là tha mạng cho Chỉ huy của kẻ thù, cho phép ông ta sống yên bình như thế này.

Mặc dù tha thứ cho Eleion Bolton có thể có ích lợi của nó, nhưng bà ấy chỉ ra rằng tôi không tha thứ cho ông ta chỉ vì sự hữu dụng của ông ta.

Bà ấy không ghét Eleion Bolton.

Bà ấy dường như coi cách tiếp cận tha cho ông ta của tôi là nguy hiểm.

Một vị Vua đưa con gái của mình ra trận sẽ không được hoan nghênh.

Nhưng một vị Vua không có ý định thực sự giết kẻ thù của mình, người để Vương quốc của mình bị lung lay bởi sự chấp nhận và toàn vẹn, sẽ càng không được hoan nghênh nếu con gái của bà ấy phải sống ở vùng đất đó.

Chiến tranh cuối cùng sẽ kết thúc, nhưng một vị Vua thiếu quyết đoán và từ bi sẽ vĩnh viễn gây nguy hiểm cho Vương quốc.

"Một vị Vua phải giết ngay cả những kẻ vô hại. Đôi khi, hẳn ta thậm chí còn phải ăn thịt con chó mà mình nuôi."

Cách tiếp cận này không giết ai đó trừ khi họ để lộ nanh.

Không giết người không nhe nanh ra.

Chỉ tìm cách giết những kẻ hèn hạ.

Có vẻ như bà ấy không thích cách tiếp cận của tôi khi chỉ cố gắng giết những kẻ chắc chắn là kẻ thù của tôi.

Nữ công tước Grantz nói với tôi như thể mắng mỏ một đứa trẻ.

“Cậu có định thuyết phục những con cừu bên trong hàng rào rằng con đoi của những con sói và cáo bên ngoài là không thể tránh khỏi không? Ngay cả khi cậu không biết liệu chúng có phải là sói đoi lột cừu hay không, cậu có định cho chúng vào chỉ vì chúng không không cho mình thấy nanh của chúng không?”

Tôi không có câu trả lời cho những lời của Nữ công tước.

Eleion Bolton không phải là một con sói.

Nữ công tước biết điều đó.

Nhưng bà ấy đang mắng tôi vì đã đưa một người nào đó vào hàng rào mà không cần biết họ là cừu hay sói, nghĩ rằng không cần phải giết họ.

Một ngày nào đó, tôi sẽ mang một con sói đoi lột cừu vào hàng rào.

Đó là những gì bà ấy đã nói.

"Đó là sự chuyên chế nguy hiểm nhất."

Một vị Vua coi thường cái chết là một bạo chúa.

Một vị Vua coi trọng cái chết quá cao là một chúa tể bóng tối.

“Bệ hạ.”

Nữ công tước quỳ trước mặt tôi.

Và tuyệt vọng,

Bà cầu xin.

"Hãy trở thành một vị Vua độc ác."

Một vị Vua và một vị Thánh là khác nhau.

Nếu bạn cố gắng trở thành một vị Vua theo cách của một vị Thánh, bạn sẽ không thể có và bảo vệ bất cứ điều gì.

Nữ công tước Grantz van xin điều đó.

<Trans Note>

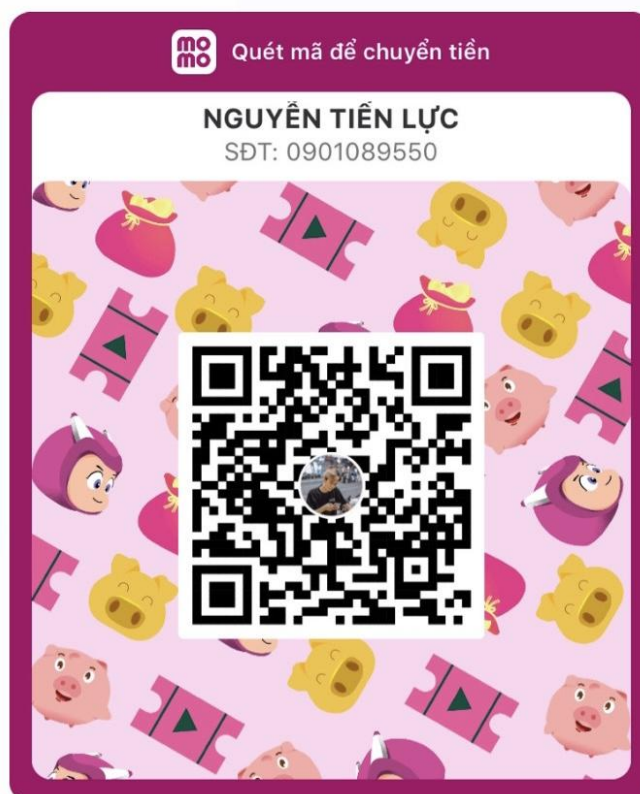
Quyền lực: Charlotte > Reinhardt (͡° ͜ʖ ͡°) ͡° ͜ʖ

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

**THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG
HỘ TÔI QUA:**

NGUYEN TIEN LUC
69110000814828
BIDV-CN Đồng Tháp

Thanks For Reading